

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12512** по описа за **2019** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място] град срещу решение № 195608 от 19.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав по нахд № 20509/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-1825 от 21.08.2018 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

С процесното НП на [фирма], на основание чл.198 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), са наложени две административни наказания – „имуществена санкция” в размер на 300 лева за нарушения на чл.9, ал.1 от ЗЗП и чл.12 от ЗЗП, вр. чл.5, ал.1, вр. чл.4, ал.1 от Наредбата за означаване вида на материалите, използвани в основните части на обувките (наричана за краткост само Наредбата).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт. Визира се, че етикетите на български език не са били поставени наистина върху обувките, но такива е имало върху кутиите, които се намирали в склада. Касаторът твърди, че в закона не е посочено, къде трябва да бъде поставена писмената информация – върху продукта или

върху опаковката му. Посочва се, че административният орган неправилно е приел, че в случая се касае за две отделни нарушения, защото в случая се касаело само до едно единствено нарушение по чл. 9, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ЗЗП, тъй като информацията по чл. 4, ал. 1, във връзка с чл. 5 от Наредбата била част от съществената характеристика на стоката по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗЗП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат Н., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба Комисията за защита на потребителите не се представлява. От пълномощника ѝ адвокат А. е постъпило писмено становище, в което се оспорва касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 195608 от 19.08.2019 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав по нахд № 20509/2018 г., е потвърдил наказателно постановление (НП) № К-1825 от 21.08.2018 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], на основание чл.198 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), са наложени две административни наказания – „имуществена санкция” в размер на 300 лева за нарушения на чл.9, ал.1 от ЗЗП и чл.12 от ЗЗП, вр. чл.5, ал.1, вр. чл.4, ал.1 от Наредбата.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя на АУАН Надежда И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че установените при проверка на 06.02.2018 г. административни нарушения на чл.9, ал.1 от ЗЗП и чл.12 от ЗЗП и по чл. 5, ал. 1, вр. чл.4, ал.1 от Наредбата са извършени. Решаващият съд е намерил, че съгласно разпоредбите на чл.9, ал.1 и ал.2 от ЗЗП, търговецът е длъжен да предлага на потребителите стоки с етикети на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал. 2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни. Етикетът задължително съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването ѝ и, ако е необходимо, указания за употреба. Съдът е приел, че по делото категорично е доказано, че такава информация на български език не е имало при проверката на предлаганите за продажба в магазина около 10 модела мъжки, дамски и детски обувки марка „К.“. Обувките не са имали поставени етикети на български език, съдържащи задължителната информация за производител, вносител, вид на стоката и нейните съществени характеристики. Такава информация на български език не е имало и на търговската опаковка на обувките, а единствено върху тях е имало надпис на латиница „W.“, което по информация на управителя означавало „водоустойчиви“.

По-нататък са изложени мотиви, че според чл.12 от ЗЗП, Министерския съвет приема

наредби за изискванията към отделни групи стоки, етикетирването им и/или методите за изпитване на техни основни характеристики. Относно обувките това е посочената по-горе Наредба. В чл.5, ал.1, вр. чл.4, ал.1 от същата е предвидено, че чрез етикетирването се дава информация за вида на материалите, от които са изработени частите по чл.4, ал.1, а именно чрез етикетирването се дава информация за всяка от следните три части на обувките: лицева част (сая); подплата и стелка; външно ходило. Според първоинстанционния съд, по делото е доказано, че за процесните обувки не е имало информация относно вида на материалите, от които са изработени основните им части – лицевата част, подплатата, стелката и външното ходило. Нямаło информация и за вложените материали в основните части на обувките чрез поставени върху тях пиктограми по смисъла на чл.4, ал.2 от Наредбата.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 99-ти състав е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав възприема съобразно чл.220 АПК установените от първостепенния съд факти – след подаден сигнал на 06.02.2018 г., служители на КЗП, извършили проверка в магазин „Спорт Вижън“, находящ се в [населено място], стопанисван от дружеството-жалбоподател. При проверката било установено, че в магазина се предлагали за продажба около 10 модела мъжки, дамски и детски обувки марка „К.“, на които не били поставени етикети на български език или/и на български език, съдържащи задължителната информация за производител, вносител, вид на стоката и нейните съществени характеристики. Такава информация на български език нямаło и на търговската опаковка на обувките. Върху обувките имало надпис на латиница „W.“, което по информация на управителя означавало „водоустойчиви“. Освен това нямаło информация за вида на материалите, от които са изработени основните части на обувките – лицевата част, подплатата, стелката и външното ходило. Нямаło информация и за вложените материали в основните части на обувките чрез поставени върху тях пиктограми.

Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № К-2652338 от 06.02.2018 г., в който били описани установените нарушения.

Впоследствие на дружеството бил съставен АУАН и по-късно е издадено обжалваното пред СРС НП.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушенията въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касационната инстанция не споделя довода на касатора, че процесните информации, визирани в чл. 9 от ЗЗП и от Наредбата са били налични върху опаковките на предлаганите обувки, които са се съхранявали в склада, което не може да бъде възприето от потребителите. В АУАН много ясно е отразено, че както върху самите продукти, така и върху търговската опаковка не е имало информация на български

език. Актът е връчен на упълномощено от дружеството лице и е подписан без възражение по констатациите.

По отношение на второто оплакване, че не се касае за две отделни нарушения, съдът намира същото отново за неоснователно.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗЗП е обща и възлага задължения на всички търговци, предлагачи стоки на пазара. Според нея, търговецът е длъжен да предлага на потребителите стоки с етикети на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал. 2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни. В случая е безспорно, че визираното изискване не е спазено от дружеството-касатор, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност.

По силата на чл. 198 от ЗЗП за нарушение на изискванията за етикетиране на стоките по чл. 9, 10 и 11 и на наредбите по чл. 12 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 300 до 1500 лв. Граматическото тълкуване на санкционната норма налага извода, че тя предвижда наказания за две групи нарушения: 1. Тези по чл. 9, 10, 11 от ЗЗП и тези по наредбите по чл. 12. В разглеждания казус на [фирма] е санкционирано именно за нарушение по чл. 9 и за нарушение по чл. 12, във връзка с чл. 5 от Наредбата, като второто също е безспорно установено, както беше посочено по-горе.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение № 195608 от 19.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав по нахд № 20509/2018 г. е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 195608 от 19.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав по нахд № 20509/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.